

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief

Beste lezers van Het Urantia Boek,

De zomer loopt alweer op zijn eind en de roerige tijden op Urantia gaan onverminderd door. We hopen dat het voor iedereen een goede periode is geweest waarin ruimte was voor rust en ontspanning. Ook wij als bestuur hebben na een mooie bijeenkomst op 21 augustus onszelf een paar weken pauze gegund om alles te laten bezinken en terug te kijken op de ontwikkelingen die we in gang gezet hebben. Ik voel dankbaarheid en blijdschap als ik denk aan onze eerste digitale bijeenkomst waarin het vieren van de geboorte van Jezus centraal stond in ons samenzijn. De reacties en interacties van de aanwezige lezers waren fijn om te horen en het gevoel van verbondenheid met elkaar als Urantia gemeenschap geeft inspiratie om het werk dat voor ons ligt weer op te pakken. De nieuwe website is in de lucht en gaat verder gevuld worden en ook werken we toe naar het openstellen van de digitale community voor de lezers. De stappen die we daarin zetten willen we graag zorgvuldig en weloverwogen doen zodat het fundament wat we bouwen voor de komende generaties werkzaam kan zijn.

In deze nieuwsbrief willen we terugblikken op onze eerste online bijeenkomst van 21 augustus. Dit doen wij samen met Michel en Denise Piers en Linda Vrede, die deze avond bijwoonden. Verder in deze nieuwsbrief willen we jullie op de hoogte brengen van de ontwikkelingen rondom de website en de online community en hebben we ons, naar aanleiding van de situatie waarin onze wereld nu verkeert, verdiept in het onderwerp 'VREDE'. Een onderwerp dat deze week ook in Nederland centraal staat in onze kerken. Het is namelijk van 19 t/m 27 september 'Vredesweek' waarbij kerken samenwerken en vredesdiensten verzorgen.

Areke van Tuijl

Voorzitter Stichting Urantia Nederlandstalig

Onze eerste 'zoomviering' van 21 augustus

Na een intensieve voorbereiding was onze eerste online bijeenkomst een feit. We vierden samen met zo'n 24 lezers van *Het Urantia Boek* de geboorte van Michaël van Nebadon op onze planeet Urantia. Het was voor ons als bestuur heel fijn om zoveel bekende gezichten te zien en te kunnen vertellen waar we als stichting aan werken. Daarnaast waren we zeer dankbaar dat Caroline Mijnhout een lezing wilde verzorgen zodat we met elkaar stil konden staan bij de geboorte van Jezus. Deze lezing is opgenomen en terug te zien op het [YouTube kanaal](#) van onze stichting. Hieronder stelt Caroline zichzelf voor.

Mijn naam is Caroline Mijnhout. Ik ben 39 jaar en woon met mijn man en twee kinderen in Wageningen. Ik heb *Het Urantia Boek* halverwege 2018 leren kennen via een kennis. Ik werd enorm gegrepen door de schoonheid van de teksten en ik voelde de begeleiding van de hemelse wezens bij het lezen alsof ik werd opgetild. Ik kende het boek nog maar een maand toen ik voor het eerst deelnam aan de Urantiadag op 21 augustus 2018. Ik was erg nieuwsgierig naar andere lezers van *Het Urantia Boek* en wilde graag ervaringen uitwisselen. Inmiddels is *Het Urantia Boek* een belangrijk onderdeel van mijn leven.

[Link naar de film op YouTube](#)

In het volgende verslag kunt u lezen hoe Michel en Denise Piers en Linda Vrede deze avond ervaren hebben.

Gedachte-viering van de geboorte van Jezus (Joshua van Nazareth)

Nu 2027 jaar geleden, in Bethlehem, komt een kindje ter wereld. Wat is deze gebeurtenis betekenisvol voor de mensheid. Het Urantia Boek vertelt er alles over.

Daaromtrent is jaarlijks een bijeenkomst gepland met Nederlandstaligen die de revelerende inhoud van het boek "van wat is geweest, is en zal zijn" tot de hunne maakt. De ervaring opgedaan op 21/08/2020 kaderde geheel in de hedendaagse communicatie methodes. Mede het opduiken van COVID spoorde de organisatoren aan beroep te doen op hun veelzijdige vindingrijkheid met het uit proberen van andere middelen toch met mede Urantianen in contact te komen en te blijven.

Vindingrijkheid is mogelijk dankzij van datgene wat de Vader (de gedachte), de Zoon (het woord) en de Heilige Geest (het handelen) hebben voorzien en, op punt hebben gezet, om elk mens (hun kind) de kans te bieden er gebruik te kunnen van maken en dat te kunnen toepassen. Via Internet kwamen de deelnemers ertoe in te gaan op de uitnodiging vanwege het nieuwe bestuur, namelijk zich mede avonturieren in een nog te ontginnen werkveld: ZOOM.

Dank je wel bewustzijn-assistent van weetgierigheid dat je, zelfs ongevraagd, elke burger aanspoort te durven ontdekken wat er onder het deksel te vinden is en, voor de mensheid de mogelijkheid biedt om met verandering te kunnen omgaan.

Organisatie betekent afspraken nakomen. Om 19 uur, als gevolg van actief handelen, zaten één voor één de mensen, waarvoor ontzag voor het oorzakelijke hoogtij viert, voor het scherm. Wauw, wat een blij weerzien en wederhoren. Voor de definitieve opstart van deze online officiële bijeenkomst, eerst nog even wat uitleg voor het aan- en uitzetten van micro's en camera's.

De nieuwe voorzitter Areke, voor de gelegenheid op de achtergrond getooid met de Urantia vlag, nam het welkomstwoord voor haar rekening. Onmiddellijk daarna stellen Ina, vicevoorzitter, Hanno, penningmeester en Antonio, medebestuurder zich voor met uiteraard een woordje over hun functie. Ina ondersteunt daar waar nodig en is met Areke het gemotoriseerde stuurwiel dat alle beschikbare mechaniek bestuurt en beheert. Hun wilskracht houdt de stichting draaiende. Hanno, de versnellingsbak van het SUN voertuig, staat in voor het actueel houden van de vernieuwde site, stelt zich ten dienste voor het promoten en verkoop van 'Het Urantia Boek'. Antonio zetelt voor ons comfort. Hij maakt de brug tussen het bestuursorgaan SUN met andere Engelstalige en Spaanstalige landen. Hij onderhoudt eveneens contacten met het Amerikaanse bestuursorgaan. Wij hoorden een dynamische- en vooral jeugdige ploeg. Met veel enthousiasme vertellen ze ons over de nieuwe en forse wind die over de lage landen zal waaien.

Jaap dankt deze vier mensen en is reuzeblij dat de toekomst van Sun er rooskleurig uit ziet. De Urantia-kaars, symbool van de gedachte dat het licht over allen schijnt, verkrijgt via de hand van Jaap, haar vertrouwde vlam. Caroline Mijnhout deelde met ons haar boeiend historisch overzicht i.v.m. de geboorte van Jezus.

Tijdens de pauze wordt er virtueel heen en weer gekeuveld waarbij ervaringen worden uitgewisseld. Wij kregen dankzij de voorstelling van de totaal vernieuwde site een blik op de toekomst van de SUN:

- Het organiseren van 'webinars' met als doel, ondersteuning bij het lezen en het bestuderen van het boek, het bijbrengen van inzichten bij bepaalde hoofdstukken, verduidelijking omtrent gebruikte begrippen, ...
- Het promoten van actieve interactie met opbouwende gedachten voor meer veelzijdigheid en betere toegankelijkheid
- Vraag naar medewerking door het schrijven van artikelen, gedichten, ervaringen, ...

De ploeg liet ook weten dat de 'Urantia University Institute' uitnodigt ons in te schrijven voor een aangeboden seminarie van 10 weken, telkens op zondagavond om 19 uur en dit vanaf 27 september e.k. met thema: **"A way of live in the family of God"** door Marvin Gawryn.

Ook hij gaf een kleine toelichting waarbij hij liet weten dat de mogelijkheid erin zit in een Nederlandstalige vertaling te voorzien.

De voorgaande, deelnemende bestuursleden waren vol lof voor de inzet van het nieuwe bestuur en wensten hen goede vaart.

Met de wens dat dit verslag zal aansporen, de mouwen op te sloven, de nek uit te steken, de hand te reiken, de schouders eronder te steken, duwtjes in de rug te geven. Laat het de bedoeling zijn om in woord en daad als voorbeeld te fungeren.

Oostende, 07/09/2020

Michel en Denise

Linda Vrede heeft naar aanleiding van deze avond een prachtig verslag gestuurd waarin ze verwoordt wat deze avond met haar gedaan heeft. Helaas kon Linda niet beeld komen omdat ze niet beschikt over een camera. Ze vertelt over haar enthousiasme toen ze vernam dat op 21 augustus een online bijeenkomst georganiseerd werd en dat ze dagelijks haar mail in de gaten hield.

"Mijn geluk kon niet op!"

Linda had zelf nog nooit gebruik gemaakt van Zoom en was dankbaar dat het haar deze eerste keer gelukt was om deel te nemen.

"Iedere keer dat ik weer een bekende Urantia Boek lezer zag verschijnen op het scherm werd ik steeds enthousiaster. Stiekem heb ik gedacht dat het misschien goed was dat ik niet op speaker zat want ik gedroeg mij hier in huis erg luidruchtig van blijdschap. Dat was allemaal ontlading omdat ik iedereen zolang niet had gezien.

Ik vond het allemaal geweldig. Zie je wel dat wij écht bij elkaar waren op afstand!? Alles was perfect, het was een mooie bijeenkomst die voor herhaling vatbaar is, en geweldige presentaties. Bedankt hierbij dat ik heb mogen meedoen op afstand. Weet ook dat mijn hart van vreugde overliep om jullie allen weer eens te zien.

Het ga jullie goed, allemaal fantastische mensen, groeten en veel liefs.

Linda Vrede.

Website en Community

Na een korte onderbreking hebben we het bouwen aan de website voor de stichting hervat. Een aantal lezers van *Het Urantia Boek* hebben zich aangemeld om hieraan mee te werken, waar wij zeer dankbaar voor zijn. Dit betekent dat we in een korte tijd veel werk kunnen gaan verzetten. U zult wellicht wel gemerkt hebben dat de website nog 'kaal' is en dat eerder geplaatste artikelen nog niet toegevoegd zijn aan de website. De komende maanden zullen deze artikelen teruggeplaatst worden in 'blogs' op de website. Daarnaast zullen wij ons YouTube kanaal verder vullen met eigen materialen zoals de eerste online lezing van Caroline Mijnhout op 21 augustus.

Na oktober zullen we gaan starten met het inrichten van de online community. Denk hierbij aan het plaatsen van video's van lezingen van de tien internationale conferenties die wereldwijd gehouden zijn en het verwerken van de lezingen van eerdere Urantia dagen. Om zelf bekend te raken met deze manier van communiceren en met de techniek zullen we een aantal lezers persoonlijk benaderen om hen toegang te verlenen tot de community. Zodoende kunnen we in alle rust 'oefenen' met deze nieuwe technieken. We verwachten dat begin 2021 de community officieel 'online' gaat. Hierover kunt meer lezen in de volgende nieuwsbrief van november 2020.

Urantia University Institute

Op 27 september aanstaande begint een 10-weekse cursus **The way of life in the Family of God**, georganiseerd door Marvin Gawryn van Urantia University Institute. Er hebben zich tot op heden 10 lezers van *Het Urantia Boek* aangemeld vanuit Nederland en België.

Er zijn nog enkele plaatsen beschikbaar. De bijeenkomsten starten iedere zondagavond om 19.00 uur waarbij we samen studeren en onze ervaringen delen. De cursus wordt gegeven in het Engels, wel is de mogelijkheid om tijdens de cursus ter plekke te vertalen omdat de cursisten allen Nederlands spreken.

Mocht u nog interesse hebben om hieraan mee te doen kunt u zich hiervoor aanmelden via de volgende link: <https://urantiauniversity.org/page-1804213>

Vrede

Wat gebeurt er in de wereld om ons heen? Wat staat ons nog te wachten? We hoeven de televisie maar aan te zetten of Facebook te openen en de wereld komt hard binnen. De chaos, de boosheid en haat, de natuurrampen, de leugens, de opstanden en de gevolgen van COVID-19. Hoe houd je jezelf onder deze omstandigheden sterk en kalm? Het leven gaat tenslotte door. Je zult toch naar buiten moeten, naar je werk en de kinderen naar school. Ik merk om me heen dat dit 'nieuwe normaal' veel van mensen vraagt en wat me ook opvalt is dat ieder daar op een andere manier mee omgaat. Sommigen steken hun hoofd in het zand en doen net alsof er niets aan de hand is. Anderen komen in opstand, zoeken de confrontatie. Sommigen raken depressief en sluiten zich af. Zelf heb ik ervaren dat ik de afgelopen maanden heen en weer geslingerd werd. Het is niet toevallig dat het onderwerp 'vrede' vaak terugkeert in de gesprekken onder de bestuursleden van de stichting. Al zoekende in *Het Urantia Boek* naar het onderwerp 'vrede' kom ik tot ontdekking dat het woord 'vrede' 182 resultaten oplevert.

[81:6.36 \(911.1\)](#) Het in standhouden van een wereldomvattende beschaving is afhankelijk van mensen die leren in vrede en broederschap samen te leven.

[68:3.5 \(766.6\)](#) De neiging tot vrede is niet een natuurlijke gave van het menselijk ras; zij komt voort uit het onderricht van de geopenbaarde religie, uit de verzamelde ervaring van de vooruitstrevende rassen, doch vooral uit het onderricht van Jezus, de Vredevorst.

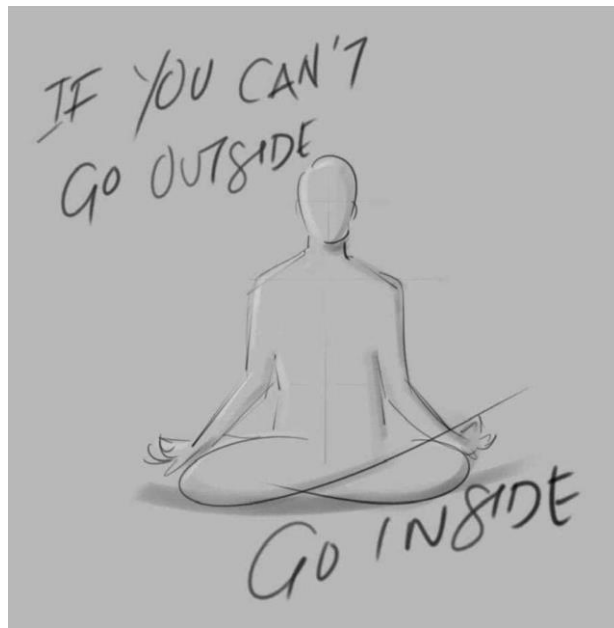
We hebben allemaal in *Het Urantia Boek* gelezen dat de lange opklimming naar het paradijs gepaard gaat met uitdagingen en worstelingen op ons pad zeker ook omdat we op een verwarde planeet in isolatie leven. Leren in vrede en broederschap samen te leven is een belangrijke opgave waar we voor geplaatst zijn maar hoe bereiken we dat in onszelf, hoe kunnen we daarin groeien? Wat 'moeten' we leren en hoe helpen we onszelf, elkaar en daarmee de wereld? Ik kwam onlangs de onderstaande tekst tegen en deze bleef steeds in mijn gedachten terugkomen.

[160:4.13 \(1779.5\)](#) Het leven zal echter een last voor u worden indien ge niet leert om met gratie te falen. Er schuilt een kunst in de nederlaag, die edele zielen zich altijd eigen maken: ge moet opgewekt kunnen verliezen, ge moet niet bang zijn voor teleurstellingen. Aarzelt nooit toe te geven dat ge gefaald hebt. Probeert nooit uw falen te verbergen achter bedrieglijke glimlachjes en stralend optimisme. Het klinkt goed als ge altijd zegt dat ge geslaagd bent in wat ge hebt ondernomen, maar de eindresultaten zijn ontzettend. Deze handelwijze leidt rechtstreeks tot het scheppen van een wereld van irrealiteit en tot de onvermijdelijke ineenstorting daarvan door uiteindelijke ontgoocheling.

Durf ik te falen en dat ook nog te delen spookte het door me heen. Ook nog met gratie? Ik was dichterbij die les dan ik in de gaten had:

Vorig weekend had ik vrijgehouden om te schrijven voor de nieuwsbrief die ik samen met Ina zou maken. Zodra ik achter mijn laptop ging zitten lukte het niet om een geheel te maken uit wat er in

mijn binnenste omgving. Ik raakte van slag, probeerde mezelf te kalmeren met de gedachte dat er nog genoeg tijd was waarop het wellicht wel ging lukken. Het was duidelijk tijd dat ik naar binnen keerde om daar zicht te krijgen op de onrust die ik al dagen probeerde te ontwijken. Na een telefoontje waarin ik advies kreeg eerst voor mezelf alles op te schrijven en later te kijken wat ik er verder mee kon besloot ik dat te doen.

Ondertussen kreeg ik van Ina kreeg ik enthousiaste appjes dat ze heerlijk aan het werk was en ze zich geïnspireerd voelde. Door het stukje tekst hierboven wilde ik eerlijk zijn over hoe het bij mij ging en dat ik geen steek verder kwam. Het was een oprecht telefoongesprek waarin ik me begrepen voelde, alle ruimte kreeg om eerst op zoek te gaan naar de oorzaak van mijn onrust. Pijn, waarvan ik ergens wel wist dat ik die met me meedroeg, wilde gezien worden. Het licht was ver genoeg binnengekomen om op deze wond te schijnen. Het was aan mij om deze wond te verzorgen, dapper te zijn en mijn pijn te ontvangen en te transformeren van onmacht naar kracht. Niet weg te vluchten en jullie vervolgens een zogenaamd perfect plaatje voor te schotelen maar juist ook te laten zien dat het soms niet lukt en gaat zoals we willen. Pijn onder ogen zien en daar open over zijn is zo belangrijk omdat de wereld vol is van gewonde mensen die vanuit hun innerlijke verharding wanhoopsdaden plegen waarmee ze zichzelf en anderen schaden. Wonden die van generatie op generatie doorgegeven worden, zelfs van volk op volk.

De ervaring die we opdoen in het omgaan met onze eigen trauma's is waardevol in het ondersteunen van anderen op weg naar heelheid. Door openheid hierover en de schaamte achter ons te laten groeien we, kunnen we onze ervaringen vruchtbaar maken en licht brengen op die plaatsen waar we heen geleid worden om te dienen. Door de wonden van onszelf te verzorgen en die van anderen te zien, ook als het gedrag van anderen je kromme tenen bezorgd of ernstig kwetst, kunnen we patronen doorbreken en bewuster kiezen hoe we willen reageren in zo'n situatie. We kunnen oefenen en ons bekwamen om te reageren vanuit inzicht, begrip en naaste liefde en zo stap voor stap bij dragen aan een wereld vol vrede, licht en leven.

[140:5.18 \(1575.3\)](#) 3. 'Gelukkig zijn de vreedstichters, want zij zullen de zonen van God genaamd worden.' De toehoorders van Jezus verlangden naar een militaire bevrijding, niet naar vreedstichters. Maar de vrede van Jezus is niet van de pacifistische en negatieve soort. Oog in oog met beproeving en vervolging zei hij: 'Mijn vrede laat ik u.' 'Laat uw hart niet verontrust zijn, noch bevreesd.' Dit is de vrede die rampzalige conflicten voorkomt. Persoonlijke vrede integreert de persoonlijkheid. Sociale vrede voorkomt vrees, hebzucht en boosheid. Politieke vrede voorkomt rassentegenstellingen, nationaal wantrouwen en oorlog. Het stichten van vrede is de genezing van wantrouwen en achterdocht.

De afgelopen weken heb ik als nieuwe voorzitter mogen ervaren dat ik onderdeel uitmaak van een team mensen dat elkaar steunt en aanvult. Dat er door mijn eigen openheid en het zoeken naar vrede vinden in mijzelf er een harmonieuze samenwerking ontstaat en waar we in alle eerlijkheid en oprechtheid met elkaar kunnen delen, groeien en leren.

[140:5.19 \(1575.4\)](#) Kinderen kunnen gemakkelijk leren om vreedstichters te worden. Zij houden ervan iets in een teamverband te doen; ze vinden het prettig om met elkaar te spelen.

Het volgende gedicht wordt tijdens de vredesweek in een oecumenische dienst voorgelezen in de kerk. Het omschrijft in kinderwoorden wat wij als volwassenen kunnen ervaren als we in vrede met elkaar leven vanuit een vrede in onszelf.

Namens alle bestuursleden wens ik jullie allen vrede toe!

Areke van Tuijl

Kindergedicht

Ten behoeve van de oecumenische dienst in de week van de Vrede

Dit is mijn hand en dat is mijn voet
Ik heb ze allebei nodig
Waar moet ik heen als één het niet doet?
Niets is overbodig
Ik heb mijn voeten nodig om te lopen
En mijn handen om mijn schoenen vast te knopen
Hand, voet, knie, oog, oor, neus, keel
Alles is nodig, niets is te veel

Mijn hand kan niet zeggen tegen mijn voet:
Ik heb jou niet nodig
Stel je eens voor dan ging het niet goed
Niets is overbodig
Want al kan ik met mijn handen ballen,
Zonder mijn voeten zou ik op mijn snufferd vallen
Hand, voet, knie, oog, oor, neus, haar,
Alles is nodig voor elkaar

Ik ben de hand en jij de voet
Wij zijn allebei nodig
Wat ik niet kan, kan jij juist goed
Niemand is overbodig
Jij bent gemaakt om mee te spelen,
Te lachen en te huilen en alles mee te delen
Niemand is minder, niemands is meer,
Ieder is nodig, bij de Heer

